

Efter syndfloden ... ugebrev nr. 4, 29. juni 1999

Sneforholdene taget i betragtning skulle man ikke tro, at vi havde rundet midsommer, men her på 74. breddegrad blev Skt. Hans aften fejret efter alle kunstens regler. Dog var gløderne fra bålet knap blevet kolde, før det begyndte at sne, og en tæt tåge lagde sig over hele området. Her har den ligget lige indtil i dag, hvor vi vågnede op til solskin, blå himmel og en storslået udsigt over den isdækkede fjord og de stadig sneklædte fjelde ...

Ved dette syn, er det med en hvis ærefrygt man tænker tilbage på sidste uges dramatiske hændelser, hvor vandet skyllede det hele væk og med forbløffende kraft flyttede rundt på selv meget store blokke nede i elven. Siden er der blevet arbejdet flittigt med at udbedre skaderne. Allerede dagen efter var der etableret en ny hydrometrisk station, så der mangler kun data fra et enkelt døgn. Den gamle hydrometriske station har vi ikke set noget til, men dagligt smelter der savnede ting frem dernede, så måske dukker den op.

I øjeblikket er elven ca. 18 m bred nedenfor stationen, og selvom den stadig bliver bredere er der langt op til de ca. 45 m, som løbet nåede op på, den dag vandet kom. I den forgangne uge har folk koncentreret arbejdet på denne side af elven, mens der er blevet kæmpet for at få lavet en ny overgang over den. Efter en ihærdig indsats ved årerne, lykkedes det i bedste "whitewater-rafting-stil", Philip og Aka at krydse den "frådende" elv i gummibåden og få spændt en ny line over. Nu er det igen muligt at komme over på den anden side ved at fire sig over i gummibåden, men det er ikke uden risiko. På "jomfruturen" kom der lidt rigeligt vand indenbords, og en passager - lad ham i diskretionens navn være anonym - måtte stige af før tid, hvilket efter sigende er en kold fornøjelse i vand, der har en temperatur på 1,5 °C. Efter denne prøvetur er rebene blevet strammet op og proceduren finjusteret, så i dag slap alle over uden større problemer.

Det med transporten optager faktisk meget tid. I øjeblikket kræver en tur gennem landskabet helst en kombination af waders, snesko, ski og i grelle tilfælde snorkel! Iført adskillige af disse remedier kom vi i dag op til Nansenblokken, hvor det digitale kamera og et nyinstalleret NDVI-kamera står side om side og tager billeder ud over dalen. NDVI-kameraet viser "grønheden" af landskabet, altså et mål for vegetationen. Endnu er det dog meget begrænset, hvor grønt der er, til trods for, at der ude på fladen ved klimastationen er smeltet 60 cm af snedækket, mens vi har været her.

Moskusokserne er i den sidste tid kommet stadig nærmere. Om aftenen, når generatoren slukkes, og freden sænker sig, trasker de ganske uforstyrret rundt blandt husene og gnutber sig lidt op af flagstængerne. Myggene er også ved at vågne op, og har uddelt de første stik, men sikkert ikke de sidste!

Her til aften gøres endnu et forsøg på at rejse den store antennemast, og jeg kan fra min plads foran computeren se, at det er lykkedes, så nu kan jeg vist godt vise mig udenfor igen. Man skulle jo nødig gå glip af rejsegildet!!!

/Charlotte Sigsgaard